

בש"פ 5424/24 - קיט איימי אריאלה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5424/24

לפני:

כבוד השופטת ר' רונן

קיט איימי אריאלה

המבקשת:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להעברת מקום דיון

בעצמה

בשם המבקשת:

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בתת"ע 4978-06-24 מבית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע לבית משפט השלום לתעבורה בירושלים.

2. המבקשת טוענת כי היא מתגוררת בירושלים, וכי יקשה עליה להגיע לבית המשפט לתעבורה בבאר שבע בשל המרחק ממקום מגוריה, וכן בשל עבודתה במשרה מלאה כאחות בבית חולים בירושלים.

3. המבקשת הודיעה כי אין בכוונתה להודות במיוחס לה בכתב האישום.

4. לאור האמור, אני סבורה כי דין הבקשה להידחות.

5. על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון במקום בו כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 7438/23 מאיר הגר נ' מדינת ישראל (22.10.2023); בש"פ 8941/22 מזיג נ' מדינת ישראל (2.1.2023); בש"פ 10/23 קוט נ' מדינת ישראל (1.1.2023)). אני סבורה כי עניינה של המבקשת לא בא בגדרם של מקרים חריגים אלה. הקושי להגיע לבית המשפט בשל היותו רחוק ממקום מגוריה של המבקשת הוא קושי רגיל ואיננו

בגדר חריג המצדיק לקבל את הבקשה (בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)).

6. לכן, חרף אי הנוחות הכרוכה בניהול ההליך בבית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע, לא מצאתי טעם להעדיף את נוחותה של המבקשת על פני נוחותם של עדי התביעה, באופן המצדיק סטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים.

7. הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, א' בתמוז התשפ"ד (7.7.2024).

שׁוֹפֵט
